

hvor de mange, der nu er arbejdsløse, havde Beskæftigelse i de Aar, da Arbejdsløsheden var ringe“, og da man ønsker nærmere Oplysninger om „Arbejdsløshedens Aarsager og Udstrækning, saaledes at en arbejdsskabende Politik kan opbygges i det Omfang og paa de Omraader, dette maatte vise sig nødvendigt“, kan Venstres Medlemmer af Udvalget kun beklage, at en saadan Under-søgelses Resultat ikke foreligger.

Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, giver Ministeren Bemyndigelse til Dispensation, og da Arbejdsløshedskassernes og Fortsættelseskassernes Formuer er af væsentlige Størrelser, og da Arbejdsløshedsdirektoratet i Skrivelse af 12. November d. A. til Udvalget oplyser, „at det til nærværende Tidspunkt vil være *umuligt* endeligt at fastslaa Antallet af de Kasser, der kun med større eller mindre Modstandskraft vil kunne bære de med en Dispensation forbundne Merudgifter“, skønner man, at der med Henblik paa Kassernes Formueforhold slet ikke foreligger nogen Tvangssituation.

Da det er oplyst gennem Arbejdsdirektoratets Skrivelse af 19. Juni 1934 til Socialministeriet, at en Række Arbejdsløshedskassers Vedtægter tillader Arbejdsløshedskasserne at tage indtil 100 pCt. højere Kontingent af de Medlemmer, der ikke er Medlemmer af Fagforeningen, skal man kræve, at Ministeren drager Omsorg for, at Vedtægterne ændres i Overensstemmelse med Loven.

Et *andet Mindretal* (Christmas Møller, A. C. D. Petersen og C. J. F. Sven) kan ikke tiltræde Lovforslaget.

Mindretallet er af den Opfattelse, at den pr. 1. Oktober 1933 ikrafttraadte Socialreform først maa prøves, og at Hjælpen derfor maa ydes som Kommunehjælp,

saaledes som Socialreformen ogsaa anviser det.

Lovforslagets Indhold er ikke et Spørgsmaal, om der skal ydes Hjælp til værdige trængende arbejdsløse, men Lovforslaget er først og fremmest Afgørelsen af, hvorledes Socialudgifterne skal fordeles.

Mindretallet maa her være af den Opfattelse, at inden Afgørelse kan træffes om, hvorvidt der fra Statsmagtens Side skal stilles særlige yderligere Midler til Raadighed, maa Kendskab have til Resultatet af Socialreformens Refusionsordning — en saadan Viden vil Rigsdagen og Offentligheden faa antagelig i Løbet af indeværende Maaned, og Tiden vil derefter være inde til at træffe Afgørelse af, hvorvidt særlig haardtbelastede Kommuner skal have en yderligere Refusion af Statskassen, og om Fordelingen bør finde Sted paa den anden Maade end forudsat i Socialreformen.

Det Krav, som Mindretallets Parti har rejst om, at Rigsdagen og Offentligheden faar virkelig Klarhed over Socialreformens Virkninger understøttelsesmæssigt saavel som økonomisk, understreges efter Mindretallets Opfattelse i høj Grad ved Fremsettelsen af Lovforslaget og ved de gentagende Krav paa den ene eller den anden Maade at give Tillæg til Socialreformen.

Ændringsforslag.

Til § 2.

Af et *Flertal* (Einer-Jensen, Hinrichsen, Jensen [Gørding], Jønson, Lundberg, Nygaard, Rager og Schrøder), tiltraadt af *Socialministeren*:

I Linie 5, efter Ordet „Omfang,“ indføjes: „samt Medlemmer, der er uden Ret til Understøttelse, fordi Arbejdsløshedskassen som Følge af særlig Vedtægtsbestemmelse er lukket for Udbetaling.“

Einer-Jensen,
Ordfører.

Hinrichsen.

Jensen (Gørding).

Jønson.

Knud Kristensen.

Søren P. Larsen.

Lundberg,
Formand.

Christmas Møller.

Nygaard.

Ole Frederik Olsen.

A. C. D. Petersen.

Rager,
Sekretær.

Schrøder.

C. J. F. Sven.

Edvard Sørensen.